

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์	๔
กรอบคิดและกระบวนการปฏิบัติงาน	๕
บทที่ ๒ ปายกับพลวัตของชุมชน สังคม และประเทศ	๓
ประวัติศาสตร์เมืองปายกับกระบวนการกลายเป็นเมืองไทย	๑๐
สำหรับการท่องเที่ยว	
จุดเด่นและความหลากหลายของทุนทางสังคม	๑๕
และศักยภาพทางการพัฒนา การท่องเที่ยว	
วันที่เมืองปาย (ปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๙)	๑๘
ปายกับการถูกทำให้เป็นสินค้า	๒๓
มองกลับในมุมมองของคนปาย และผู้บริหารปาย	๒๙
บทที่ ๓ การถอดประสบการณ์ ยุทธศาสตร์การทำงาน และบทเรียน	๓๑
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สื่อภาคประชาชน (วิทยุชุมชน) การขับเคลื่อน	๓๕
ประเด็นสิทธิให้เป็นเรื่องในชีวิตประจำวัน	
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขับเคลื่อนประเด็นสิทธิมนุษยชน	๓๗
ในการสร้างพื้นที่ทางนโยบาย	
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การแสวงหาเพื่อนร่วมพัฒนา	๔๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การหมั่นเรียนรู้ สร้างเสริมประสบการณ์	๔๑
และพัฒนาวิธีคิด	
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ กระบวนการเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือ การลงมือทำ	๔๒
บทเรียนที่ ๑ การสร้างผังเมืองปาย	๔๒
บทเรียนที่ ๒ ธรรมชาติกับการให้บทเรียน	๔๔
บททดสอบเหนือความคาดฝัน	
ของประชาคมปาย	

บทเรียนที่ ๓ ตลาดชุมชน พื้นที่กับการสร้างอำนาจ และตัวตน	๔๗
บทเรียนที่ ๔ สนามบินเล็ก ของเล่นชิ้นใหม่	๕๐
บทเรียนที่ ๕ ความอดกลั้น และการจัดการ ความขัดแย้งแบบสันติวิธี	๕๑

บทที่ ๕ บทสรุป และข้อเสนอแนะ

ภาครู้กับการพัฒนาเมืองปาย	๕๓
สถานการณ์ชุมชนไทยบนปากหลุม (พราง) การพัฒนา	๕๓
คนปายมองปาย	๕๙
ภาพสะท้อนของปายในกระจกเงา	๖๔
จุดแข็งของประชาคมปาย	๖๖
จุดอ่อนของประชาคมปาย	๖๗
โอกาสของประชาคมปาย	๖๙
ข้อจำกัดของประชคมปาย	๖๙
ก้าวต่อไปบนเส้นทางสิทธิมนุษยชน	๗๐
ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการสร้างสิทธิการพัฒนา	๗๑
ควบคู่กับการเรียนรู้สิทธิมนุษยชน	
บทส่งท้าย	๗๕

สรุป

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

ประกาศกรมโยธาธิการและผังเมือง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการวาง และจัดทำผังเมือง รวมในท้องถิ่นจังหวัดแม่ฮ่องสอน (ฉบับที่ ๒)	๘๔
สถานการณ์ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหา	๙๔
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๑๒
คณะกรรมการการศึกษาและการพัฒนา	